

Refleksjonsbrev for november

Marihøna

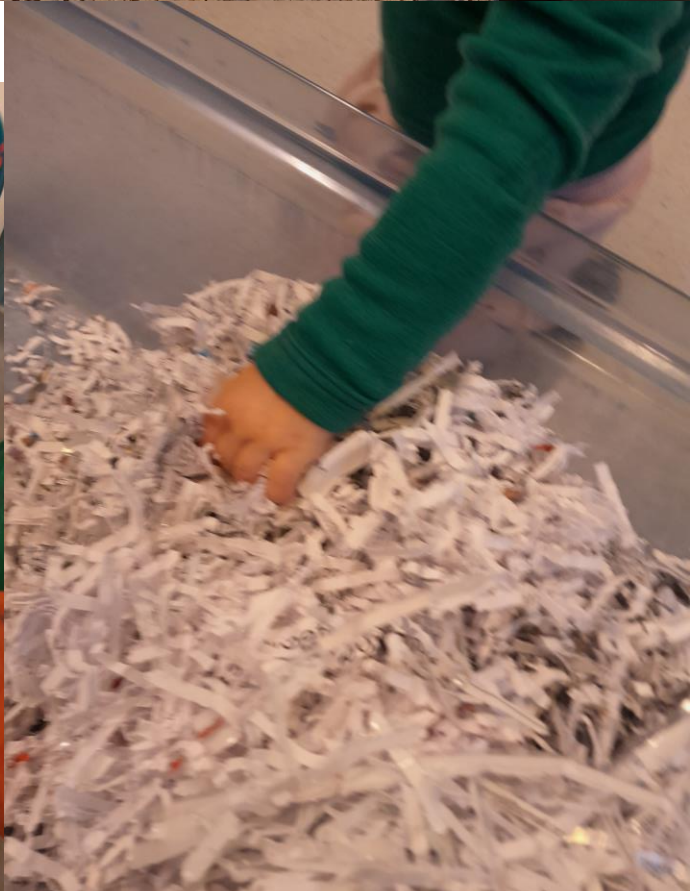
Du, jeg, vi og materialene

Vi på Marihøna elsker å utforske alle mulige ting sammen. Et møte mellom oss og ulike materialer gir grobunn for en god møteplass som gir uante muligheter for utforsking, utprøving, kreativitet og nysgjerrighet i fellesskap. Gode relasjoner skapes i trygge rammer hvor vi har noe betydningsfullt å være sammen om. For oss på Marihøna har noe av det betydningsfulle å møtes sammen om blitt ulike typer materialer. Vi utforsker kjente og ukjente materialer og tilfører nye elementer og gjennom all denne utforskingen, sammen, blir relasjonene oss i mellom sterkere og sterkere. På disse ulike møteplassene ser vi at barna gjør oppdagelser i fellesskap. De gjør ting på ulike måter og på den måten utvider de hverandres tanker om hva som er mulig å gjøre – det får også oss voksne til å se ting i ulike- og nye perspektiver. Vi Marihøna-voksne må være tilstedeværende, aktive og lydhøre voksne i lek sammen med barna, dette hjelper oss i å danne oss et bilde av hvordan vi kan tilrettelegge for veiene videre.

- Kan vi male med noe annet enn pensler?
- Hva skjer om vi tilfører biler, dyr og dukker eller ulike naturmaterialer?
- Hva gjør vi når vi møter på en stor kasse med makuleringspapir? Hvordan kjennes det ut? Hva skjer om vi kaster det opp i været?

Alle disse hypotesene skulle testes ut og utforskes. Vi gikk i gang med stor iver og utforsket sammen. På disse møteplassene vokser relasjonene oss i mellom seg sterkere, vi ble mange erfaringer rikere og makuleringspapir? Jo, det havnet over alt! I håret, i bleiene og vi kan til dags dato enda finne makuleringspapir på de rareste plasser.

Naturen som møteplass

I Rammeplanen står det at «*Barnehagen skal legge til rette for at barna kan få et mangfold av naturopplevelser og få oppleve naturen som arena for lek og læring*». Og her på Marihøna er vi glad i å være ute, spesielt når vi ser at det har snødd. Det spiller ingen rolle om det bare er et tynt teppe med litt snø, vi går inn i det med like stor entusiasme for det. Naturen har uante muligheter og gir barn i utvikling en unik gave- nemlig førstehåndserfaringer og sterke sanseopplevelser. Naturen gir oss naturlig varierte invitasjoner til lek og utforskning, og hvis vi lar barna få utnytte disse mulighetene så ligger forholdene godt til rette for god led og læring. I tillegg til nytteverdiene ved å leke i naturen er det også viktig å huske på selve naturopplevelsen, den har en helt egen egenverdi og kan tilføre noe magisk til vår utforskning i fellesskap. Her på Marihøna har vi ulike forutsetninger og behov, og spennet i hva vi trenger individuelt er stort. Noen har opplevd snø flere ganger og er raskt i gang med å benytte seg av tidligere erfaringer og utvide disse og noen har akkurat lært seg og gå og opplever snø og uteliv på en helt annen måte. Men allikevel gjør vi oss mange erfaringer hver for oss og sammen, vi lærer av og med hverandre og opplever glede og mestring sammen i det vi utforsker hva utelivet har å by på.

«Oi, her var det jammen glatt. Hvordan skal vi klare å komme oss opp her?»

- Kan vi finne et annet sted å komme oss opp som gir oss et bedre grep?
- Kan vi kanskje samarbeide? Fungerer det å gi hverandre en liten dytt i rumpa?
- Er det nok snø til å ake ned?
- Klarer vi å lage en snømann?

Spørsmålene kan være mange, utfordringene kan være store – men vi har fått flere erfaringer med at det er gøy og meningsfullt å oppleve og utforske i fellesskap. Vi ler sammen når ting er gøy og heier og jubler med og for hverandre når vi får til ting. Men vi er også sinte, frustrerte og triste sammen når vi opplever at ting ikke alltid går slik vi ønsker eller når det viser seg at det var glattere enn vi trodde og beina forsvant under oss slik at vi datt og slo oss. Uavhengig av utfordringene vi møter på vet vi at vi alltid har noen å lene oss på og som vil heie på oss. Selv om vi ikke alltid heller er enig og det oppleves som vanskelig å være sammen så er det mye læring i dette også. Sammen er vi sterke og trygge!

Følelsene våre er alltid til stede og til og med når vi er ute får vi gode sjanser til å prøve ut følelseslivet våres og jobbe med verktøyene vi trenger for å takle de på gode måter. Vi kan ikke alltid skjerme barna fra erfaringer som gjør oss triste eller sinte, men vi skal sørge for at barna ikke står alene i alle disse opplevelsene. Målet er ikke alltid å være glad, men vi skal møte barna i de følelsene de uttrykker, anerkjenne og ikke alltid fikse. Vi skal veilede, støtte og gå ved siden av mens man også får mulighet til å prøve å finne sine egne løsninger. Følelser i seg selv er ikke skummelt, men å være alene med følelser er skummelt.